

μου καὶ κληρονόμα νὰ κάνη καὶ τὰ καλὰ καὶ ἔξοδο τῆς θανῆς μου ἕως τὸν χρόνον. Ἐξεκαθαρίζοντας συνάμα ὅτι τὸ ἕμισὸ ἀμπέλι ὁποῦ ἔχω στὸ Ἀκρωτήρι¹⁾ νὰ τὸ παίρνη καὶ αὐτὸ ἡ αὐτὴ μου κληρονόμα. Καὶ οὕτως ἔκαμε τέλος στὴν παροῦσαν τῆς συντακτικῆς διαθήκης θέλοντας νὰ εἶναι πρώτη καὶ ὕστερινὴ διόρθωσι, κόβοντας καὶ λυώνοντας πᾶσαν ἄλλην διαθήκην ἢ κωντίκελλο ὁποῦ νὰ ἔκαμε ποτὲ τὸν καιρό, τόσο μὲ σημάδια ὥσπερ καὶ δίχως σημάδια²⁾, θέλοντας ὅτι ἡ παροῦσα τῆς νὰ εἶναι ἡ τελευταία τῆς θέλησιν καὶ δίνοντας χρέος τῆς κληρονόμας μου νὰ πλερώνη καὶ τὰ χρέγια μου, ἐμποδίζοντας νὰ μὴν ἀφήσῃ δεύτερην κατὰ τὸν νόμον.

Χαραλάμπης Κόπελος μαρτυρῶ.

Ἀνδρέας Μαρτινέγκος μαρτυρῶ.

121.

Παραχώρησις περιουσίας τῆς 3/15 Ἀπριλίου 1816. Νοτάριος Γρ. Ψημάρης³⁾ (Βιβλ. 68 σ. 147).

† Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἔτη ἀπὸ Γεννήσεως Αὐτοῦ 1816 Ἀπριλίου 3/15⁴⁾ εἰς Ζάκυνθο. Ἐκράχτηκα ἐγὼ ὁ νοτάριος εἰς τὸ παρλατόριο τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἀγίου Νικολάου τῶν Ξένων⁵⁾ ἀπὸ μέρος τῆς κ(υρί)ας Λουτζιέττας Νίκλο, ὅθεν ἐπαρουσιάσθη αὐτὴ μὲ τὴν πανοσιωτάτη ἡγουμένη κ(υρί)α Ρώσση⁶⁾ καὶ μέλλοντας, θείου ζήλου κινουμένη, ἡ αὐτὴ κ(υρί)α Λουτζιέττα νὰ ἐνδυθῇ τὸ μοναχικὸ σχῆμα διὰ νὰ ἀπεράσῃ τὴν ζωὴν τῆς στὸ αὐτὸ μοναστήρι, οὕτως διὰ τῆς παρούσης προσηλώνει εἰς ὄφελος τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου καὶ κατὰ τὰς διόρισες καὶ τάξεις εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν, τὸ ὁσπίτιον χαμώγειον μὲ αὐλὴν καὶ κάθε του δίκαιον, ὁποῦ μὲ τὴν δύναμιν τῆς νοταρικῆς 30 Αὐγούστου 1815 πρά-

¹⁾ Ὡς προάστιον τοῦ δήμου Ζακυνθίων μαρτυρεῖται ἀπὸ τοῦ 1504. Ἕτερον τοπων. χωρ. Γερακαρείου ἀναφέρεται τῷ 1629.

²⁾ Ἐνίοτε εἰς τὰς διαθήκας ἔθετον σημεῖον οἷονδήποτε ἢ ἐκκλησιαστικὸν ρητὸν τὸ ὁποῖον ἐγνώριζον οἱ κληρονόμοι καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν πλαστοποιήσεως τῆς διαθήκης.

³⁾ Συμβολαιογράφος ἀπὸ 1787 - 1828. Ἡ οἰκογένειά του μαρτυρεῖται τῷ 1426 ὡς καταγομένη ἐκ Κορώνης.

⁴⁾ Γίνεται χρῆσις καὶ τοῦ νέου καὶ τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου.

⁵⁾ Ναὸς μητροπολιτικὸς ὀλίγον ἀπέχων τῆς Πλατείας τοῦ ποιητοῦ χρησιμεύων ἄλλοτε εἰς ταφὴν τῶν ξένων καὶ ἐκθέτων τοῦ Ὀρφανοτροφείου. Παραπλεύρως τοῦ ναοῦ τούτου ὑπῆρχε καὶ μονή. Βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, Αἱ ἐν Ζακύνθῳ μοναί, 1901 σ. 51. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΟΡΔΙΟΥ (τοῦ ἐξ Ἀγρᾶφων), Ἀριθμησις ἀπασῶν τῶν ἐν τῇ πόλει τῆς Ζακύνθου ἐκκλησιῶν μετ' ἐπιγραμμάτων ἱαμβικῶν ἐν ἔτει 1689. Ἀνακοίνωσις ὑπὸ Κ. ΔΙΟΒΟΥΝΙΩΤΟΥ, Πρακτικά Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 8 (1933) σ. 52. Ἐνταῦθα ἀπαριθμεῖ 69 ἐκκλησίας (62 ὀρθοδόξων καὶ 7 τῶν δυτικῶν).

⁶⁾ Ἡ οἰκογ. εὐρίσκεται ἐγγεγραμμένη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1572.

ξες μου, νοτιφικάδα στάς 14 τότε ἀκολουθού σου Σεπτ(εμ)βρίου κυριεύει, κείμενο εἰς τὴν κοντράδα τῆς Ζωαρχικῆς Τριάδος ¹⁾, πλησίον Λ: καὶ Π. στράτα καὶ ἀπὸ τὴν Τ: Ο: Ἀναστάσιος Κεφαλληνός, ἡμπορῶντας τόσον οἱ παρόντες εὐγενεῖς ἐπίτροποι τοῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου σ(ινιὸ)ρ Ἀντώνιος Μιχαλίτζης ²⁾, Ἀνδρέας Κοκκίνης ³⁾ καὶ Σπῦρος Δομενεγίνης ⁴⁾ νὰ ἐξιγγέρον τὸ νοίκι τοῦ αὐτοῦ σπιτιοῦ. Καὶ οὕτως οἱ σουτζεδῶροι τους ὥς προῶγμα ἀσσενιάδο εἰς προπριετὰ τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου στάντε ὅπου μέλλει νὰ κοντινουάρη νὰ κατοικήσῃ εἰς τὸ αὐτὸ μοναστήρι ἕως τέλος τῆς ζωῆς της, καθὼς τώρα χρόνους ἡ αὐτὴ ἡύρσκεται. Καὶ οὕτως μὲ ἐπερικάλεσε νὰ γράψω εἰς μαρτυρίαν τῶν κάτωθεν.

† Τζόρτζης Ἀντήπας ⁵⁾ περικαλεστὸς ἀπὸ τὴν ἄνωθεν Κυρία Λουτζηέτα μαρτυρῶ.

† Δημήτριος Βρατζάμος περικαλεστὸς ἀπὸ τὴν ἄνωθε κυρία.

† Λουτζέτα μαρτυρῶ.

122.

Προικοσύμφωνον τῆς 13/25 Ἀπριλίου 1816. Νοτάριος Γρ. Ψημάρις (Β:δλ. 69 σ. 21).

† Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, τῆς Πανυπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, Ἀμὴν, νὰ σκεπάζουν, βοηθοῦν, εἰρήνην ὑγείαν, μακροημέρευσιν καὶ καλοτεκνίαν δώσουν εἰς τὸ παρὸν συνοικέσιον, ὅπου τὴν σήμερον 1816 Ἀπρ(ιλίου) 13/25 εἰς Ζάκυνθο συμφωνεῖται.

Ἡ παροῦσα εὐγ(ενής) κ(υρί)α Κατῖνα Νίκλο π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸ)ρ Εὐσταθίου λεγόμενος Μπράτης ⁶⁾, θέλοντας νὰ ἀπεράσῃ εἰς γάμον μὲ τὴν γνώμην καὶ εὐχαρίστησιν τῆς εὐγ(ενοῦς) κ(υρί)ας Λεονδαράκι ⁷⁾, χήρα π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸ)ρ Εὐσταθίου Νίκλου, ἐσυμφώνησε μὲ τὸν παρόντα καὶ οὕτως εὐχαριστημένον κ(ύρι)ον Ἰωάν-

¹⁾ Ναὸς εἰς τὸ Β. ἄκρον τῆς πόλεως μαρτυρούμενος ἀπὸ τοῦ 1511.

²⁾ Οἶκογ. Μ. ἐκ Μάνης εὐρίσκεται ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1641. Ἐτέρα καὶ ἐκ Κεφαλληνίας τῷ 1643.

³⁾ Ἡ παλαιότερα μαρτυρία περὶ τῆς οἰκογ. εἶναι ἡ τοῦ κώδικος τῆς μονῆς Ἀναφωνητρίας τοῦ ἔτους 1501.

⁴⁾ Ἐν Ζακύνθῳ ἡ οἰκογ. ἦλθεν ἐκ Κρήτης καὶ εἶχεν τὸ προνόμιον τοῦ κατασκευάζειν παιγνιόχαρτα τῷ 1761.

⁵⁾ Ἡ οἰκογ. Ἀντύπα μαρτυρεῖται εἰς τὴν νῆσον ἀπὸ τοῦ 1560.

⁶⁾ Τοῦτο ὡς ἐπώνυμον ἦτο γνωστὸν παλαιότερον ἐν Μάνῃ ἀντὶ τοῦ σημερινοῦ Μπρατάκος. (χωρίον Κοῖτα τ. δ. Μέσσης).

⁷⁾ Ἡ οἰκογ. αὕτη μαρτυρεῖται ἀπὸ τοῦ 1680. Α. Ἰωάννης, ὑπῆρξεν εἰς τῶν Φιλικῶν ἐν Ζακύνθῳ κατηχηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Ν. Κσλύβα.

